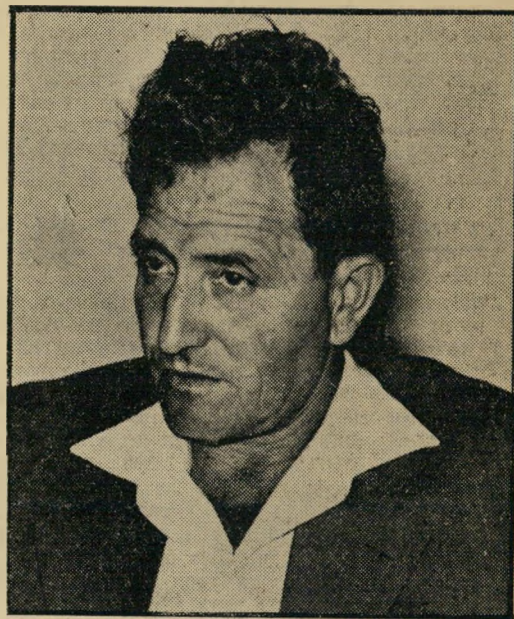

המלחמה

זהו כסאו של ראש עיריית באר-שבע. כיום יושב עליו זאב זריז, איש מפים הצעיר. כל הסיכויים הם, כי בעוד ימים ספורים יושב עליו דויד טוביהו, איש מפא"י. וזאת הודות לעסקן קטן בשם אברהם פליישר. כאשר נשאל טוביהו מה דעתו על העיסקה עם פליישר, שזכה לכינוי "כלנתר מבאר-שבע", השיב: "נפשי סלדה מן המעשה". יתכן כי אמנם סלדה נפשו של טוביהו — אבל הוא עשה כל שביכולתו לבצע את העיסקה המעוררת-סלידה. דובר אמנם על חלקו של איש העסקים האפלום של מפא"י בבאר-שבע, איש מנגנון-ההושך לשעבר בשם יעקב חלפון, בכניסת פליישר. אך האיש שניצח על הפעולה כולה היה דויד טוביהו. הוא גם האיש שחתם, יחד עם באי-כוח מרכז מפא"י, על ההסכם הרשמי עם פליישר.

זריז

על הכסא

בחוליה החלשה ביותר: סוחר הרהיטים אברהם פליישר. פליישר הצדיק את מעשהו בהטחת האשמות נגד הקואר ליציה. בעיקר התרכז על מכירת מיגרשים לשני חברי המועצה (ראה סיפורו האישי). חברי הקואליציה השיבו כי הדבר היה כשר לחלוטין, וכי מבקר המדינה עצמו לא מצא בו כל פגם. אדרבא, טענו, כל כעסו של פליישר התפרץ מפני שהוא עצמו לא יכול היה להשיג מיגרש לספרות — על אף שביקש זאת מראש-העיר.

כך או אחרת, מציעים זריז וחבריו הכרעה פשוטה: שייערכו בחירות חדשות לעיריה — ומיד. "ואז יחליטו אורחי העיר מי הם רוצים!" הצעה הסרת-סיכוי, שלא היה בכוחה למנוע את שיבתו של דויד טוביהו אל כיסא ראש העיר, ולצידו אברהם פליישר, כסגן בשכר.

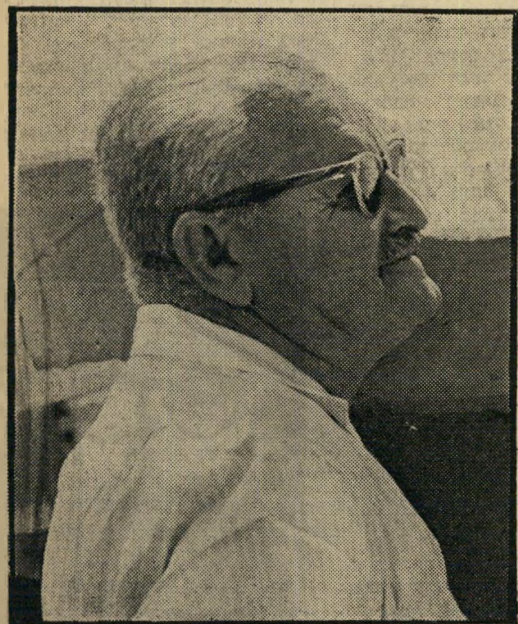

כסא ראש-העיר

כי טוביהו פשוט לא יכול היה לסבול יותר את הישיבה על כסא אחר, פרט לכסא ראש העיר. הגבר כסוף-השיער מתייחס אל באר-שבע כאל אחוזה בלעדית שלו, אשר רק הוא יכול לנהל אותה, לפתח אותה, לשלוט עליה. במשך שנות כהונתו עשה זאת ביד הקשה של מנהל-עבודה רודני, מבלי להתחשב ברגשותיו של איש. כאשר קמו לו מתחרים מבני עדות-המזרח, בקרב מפלגתו שלו, ביזה אותם ורכש את שינאתם — עד כי שינאה זו הביאה לחיסול שלטון מפא"י בעיריה והקמת קואליציה אנטי-מפא"ית של מפ"ם, הרות, המפד"ל, ונציגי הליברלים פליישר.

מפא"י היתה משוכנעת, כי הנהלת העיריה החדשה לא תשתלט על העניינים ותתזרזר במהרה. אנשיה במנגנון העירוני אף חיבלו לא במעט במאמצי זריזי ושותפיו, כיום טוענת מפא"י, כי במשך 13 חודשי קיומה של הקואליציה הנוכחית קפאה באר-שבע על שמריה ולא הוקם בה אפילו מיפעל חדש אחד. ואילו אנשי זריזי משיבים, כי העיר נמצאת במצב כספי הרבה יותר טוב, כי נסללו כבישים ונבנו שיכונים לרוב, אשר למיפעלים חדים — הרי גם בשנתיים האחרונות של כהונת טוביהו לא הוקם אף מיפעל חדש בעיר.

כאשר התבהר למפא"י כי הקואליציה של זריזי לא תתמוטט מאליה, גמרה אומר לחסלה בדרך היחידה שנותרת לה: על-ידי קניית אחד מחברי הקואליציה. הם חברו

טוביהו

אמרה לי לחכות קצת. היא סיפרה לי שבאנו שני אנשים לאבי, לחצו עליו שיגלה איפה אני מתחבא — ואם לא אחזור בי, ידאגו לכך שיטפלו בי בריונים: יתקעו לי סכין בגב, או בצלעות — משהו כזה.

קרה משהו מעניין מאוד. בעתוננים נאמר, שברגע שאשתי רצתה להעביר את השיחה למוכרי סניף המפלגה הליברלית בבאר-שבע — נותקה השיחה. אני רוצה לדעת: מאיפה ידעו? מאיפה ידע מוכרי הסניף ש אני מדבר עם אשתי וביקש לקבל את השיחה? כדאי לברר אם לא היתה להם האזנה! מאיפה דיברת? סתם, מאיזה מקום. מקום ציבורי, לא זוכר בדיוק, כן, תא שלפון ציבורי, ובכלל — לא היתה שום הפסקה. גמתי את השיחה, אמרתי לילה טוב לאשתי, וסגרתי את הטלפון.

זה המחיר

עכשו משהו בתשובה לכל אלה הן מאשימים אותי שמכרתי את עצמי תמורת בצע. הנה ההסכם שלי עם מפא"י. כתוב בו:

- מר אברהם פליישר יצטרף לקואליציה יה בראשות מפא"י. לצורך זה יחתום על מכתב להודת ראש-העיר הנוכחי ויצביע בעד מועמד מפא"י לראשות העיר.
- מר אברהם פליישר ייבחר כאחד מ סגני ראש-העיר. סגנים נוספים ייבחרו לפי הצעת סיעת מפא"י, ומר פליישר מתחייב להצביע עבורם.
- מר אברהם פליישר ייבחר כיו"ר הוועדה לרשימות ויקבל את תיקי התברואה והרשימות (במידה יתחוק מאפשר ראשות ועדה והחוקת תיק של אותה ועדה).
- עד צירוף המפד"ל לקואליציה (אם יצורפו) יהיה מר אברהם פליישר ממונה על ענייני הדת מטעם העיריה.
- סטטוס-קוו בעניינים דתיים יישמר מ טעם עירייה באר-שבע.
- יגיעו לידי מדיניות מוסכמת בענייני מס'עסקים וחוק עזר לרוכלים.
- מר אברהם פליישר ייבחר כחבר הוועדה לבניין ערים.
- אלה הם כל תנאי הצטרפותי לקואליציה של מפא"י, כך, ורק כך, קנתה אותי מפא"י. וההסכמה תשפוט אם הייתי כלנתריסט בוגד — או אם הייתי פטריוט שהציל את העיר!

על כך שהמפלגה שלי תכרך על המוגמר. סכין בגב או בצדעות

לא לקח הרבה זמן להגיע לידי הסכם. כי למעשה כבר ישבתי הרבה פעמים עם נציגי מפא"י והבהרתי את הדברים ש הייתי מעוניין בהם. ככה שהיו צריכים רק ללשש את ההסכם ולחתום. מצד מפא"י חתמו טוביהו ושרגא נצר, וההסכם נמצא בכיסו (ראה תמונת שער).

חשבתי שזה כבר האפ"אנד. הצעתי ש נעשה, לחיים, לכבוד ההסכם החדש, וגם לאכול משהו. היות ואני אדם דתי, ולא אוכל בכל מקום, צץ בי רעיון שרצוי לע" שות את הדבר באותו מקום אפה שהת התנתי. היות והצלחתי בתחנותי ובהתי המשפחה שלי — נלך לביתו מקום ונצליח בקואליציה. ראיתי בזה סמל.

אחרי ארוחת-הערב טלפנתי לאשתי ש אני חוזר הביתה. אחר-כך ראיתי לחובתי להודיע גם למוכרי המפלגה בבאר-שבע. טלפנתי גם למרכז המפלגה ואמרתי להם שחתמתי על הסכם עם מפא"י. יושב-ראש הוועדה המוניציפאלית, רפאל הצבי, הודיע לי שעלי לברוא מיד למרכז, לשם בירור. עניתי שאני עייף מכל המתניות של היום, ולכן ביקשתי לדחות את הבירור עד למחר רת בבוקר. התחייבתי ללון בתל-אביב, ול" התייצב למרכז המפלגה לפני הצהריים, אם כי רק פעמיים-שלוש לגתי בתל-אביב, מאז החתונה שלי.

הצבי לחץ עלי, אבל סירבתי, מפני שלא הרגשתי טוב. טלפנתי הביתה, והודעתי לאשתי שאשאר ללון אצל אחותי, ואחזור לבאר-שבע רק למחרת.

בבוקר קמתי, והתכונתי ללכת למרכז ה מפלגה. חשבתי שאסביר את עמדותי ואקבל גיבוי. בדרך קניתי את הבוקר וידיעות אח רונות. נדהמתי לקרוא הודעה מפי דובר המפלגה: "נציגנו בבאר-שבע נקנה על-ידי מפא"י בכסף רב." השמיצו אותי ככללת ריסט, בוגד, אוהב-שלמונים. ראיתי שאין יותר טעם ללכת למרכז.

הנהגה בא זמן שידור החדשות. ומה שמעתי? שנעלמתי ומחפשים אותי. מיהרתי לטלפן לאשתי, כדי להרגיע אותה, ולומר לה שלא חספו אותי ולא הסתרתתי, וש אני עומד לחזור מיד הביתה. אבל אשתי

כוח לסחיטה. ראיתי שלא יהיה פיתרון אלא להחליף את הקואליציה כולה.

פגישה במרכז מפא"י

חודש שעבר מלאה שנה לקואליציית זריזי. והחלט לערוך איוה מסיבה חגי גית לכבוד זה. נסענו כולנו לבניין ה קסטל, מרכז המפד"ל, שם נחתם בשעתו ה הסכם, כדי שנחוגז באותו האולם ועל אותם כסאות. שואלם אדתי עכשיו: "איך זה, רק לפני שלושה שבועות השתתפת במסיבה חגיגית ושקת — ופתאום החלפת את עורך?"

ובכן, לא נכון ששתקתי. אומנם היתה המסיבה צריכה להיות חגיגית. אבל נציגי מרכז מפ"ם תקפו את נציגי המפד"ל, ו תבעו מהם שקיימו את ההסכמים. אם כך, החלטתי גם אני לדבר תכלית. אמרתי שיש צורך להרחיב את הקואליציה, כדי לשים קץ לויכוחים. סיפרתי שראש העיר חי ב פחד מתמיד ושואה מטלפן אלי מספר פעי פעם בשבוע — לפעמים באחת בלילה — כדי לשאול אותי: "פליישר, זה נכון ש חתמתי?"

אמרתי: "נשמע מה בפי נציגי המפד"ל. הם דחו את הצעה בכל תוקף. פשוט פחדו לאבד את קלף הסחיטה שבידם. אז ראיתי שעלי לקחת את היוזמה לידיים. הת קשרתי עם נציגי מפא"י.

בעצם, לא היה דבר חדש בזה שהתקשרתי איתם. היה בינינו מגע יומיומי. כל פעם היו מטלפנים ושואלים: "גו, פליישר, יש חדש? אתה עוד מוכן להצטרף אלינו?" למחרת המסיבה בקסטל נפגשתי עם ראשי מפא"י בבאר-שבע. הצעתי טיוטה של הסכם, לפיו אהיה מוכן להצטרף אליהם. דובר על חלוקת תפקידים ועל מעמדי ב קואליציה החדשה.

בשבוע שעבר הומונתי למרכז מפא"י ב תל-אביב. שם הסבירו לי שהמפד"ל עומ דת לחתום על הסכם עם מפא"י, אבל בגלל שהם מעריכים אותי, הם גותנים לי הודמ גות לחתום הראשון.

לאור הנסיון שהיה לי עם סניף המפלגה שלי ועם המרכז, ידעתי שאני צריך לפעול במהירות. עשיתי קפיצה נחשנית וסמכתי

לי שום טובת-הנאה. לא במיגרשים ולא בשום צורה אחרת. ראיתי שבקואליציה ה זאת כל אחד דואג לעצמו וזה עניין של חאפ. או העליתי שתי הצעות: או שאהיה סגן בשכר מלא, או שאדע שאני סוחר — ועסקן ציבורי אהיה רק בשעות הפנאי שלי, אחרי סגירת החנות. זה לא היה חסוי-שולם אולטימטום. אבל היות וזה לא נתקבל, הת חלתי בזמן האחרון באמת לא לעבוד ולהת מסר לענייני העיריה.

הייתי ממורמר והודעתי לחברי בסניף ה מפלגה, וגם למוכרות בתל-אביב, שאני רוצה לעבור לקואליציה אחרת. אבל נת קבלתי באוזניים אטומות.

שואלים אותי מתי התקיים המגע הרא שון שלי עם מרכז מפא"י. ובכן, זה הת חייל למחרת ההצבעה שהדיחה את טוביהו והביאה את זריזי במקומו. כל אחד ידע שהשירוף החדש של מצא חן בעיניי. מיד אחרי ההצבעה באו אלי ראשי מפא"י ב עיריה ושאלו אותי ישר מה האפשרות ש אחזור אליהם. עניתי שכל זמן שמפא"י מוסכסת בתוך עצמה, וטוביהו אינו יכול להסתיר עם חכם, אין כל טעם לדון על זה. "קודם תטהרו את עצמכם מנגע הבית", עניתי להם. "אם תבואו ותגידו: השלמנו בינינו — אבין שאתם בעלי כוח להרכיב קואליציה ממשית, ואשמה לעשות הכל כדי להצטרף אליכם."

ניסיתי לשנות בכל זאת את המצב. זה היה בעיקר כדי להוציא מיד המפד"ל את המונופול שלה לסחטנות. העליתי את ה הצעה שגרחיב את הקואליציה, ואו לא תהיה בידי המפד"ל אפשרות לסחוט ולספ ס. פשוט כדי שיהיה טריוו בפני השחיתות ואי-המוסריות.

באחי אישית בדברים עם חכם ואלבנו. אלה הם שני חברי המועצה מטעם מפא"י. יומתי פגישות אחדות בינם לבין יתר שות פי הקואליציה. הכוונה היתה שהם יצטרפו לקואליציה — זאת אומרת ירשו ממפא"י לחכם הובטחה סגנות בשכר, כמו שהיתה לו בימי טוביהו. זה עניין של איוה 800 הוא טען שאם יעשה את הצעו, יאבד את עבודתו בטולל-בונו. סוף-סוף הוא יהודי בעל משפחה.

אבל המפד"ל לא הסכימה. כי הרחבת ה קואליציה בצורה זו לא היתה משאיה לה